

Amb el mirall galleg de fons, les tensions entre Iniciativa i Izquierda Unida han arribat a un punt sense retorn. La ruptura és ja gairebé irreversible. Ribó no es doblega davant Anguita, i aquest contrataca i fomenta la dissidència dins IC.

A les portes d'una ruptura anunciada

Les eleccions gallegues han contribuït a precipitar una crisi que fa mesos que cueja, però que no acabava d'esclarar. Galícia és la darrera estació d'un llarg trajecte de desavinences, que acabarà el proper dia 27 de setembre en una separació si finalment, tal com està previst, el consell polític federal d'Izquierda Unida decideix trencar definitivament les relacions amb Iniciativa per Catalunya.

Les dues parts coincideixen a qualificar la situació actual de difícilment reversible, ja que es troba en un punt sense retorn. Izquierda Unida exigeix a Iniciativa que es replantegi el suport a Esquerda Galega, cosa que Iniciativa, apel·lant a la seva

sobirania, no pensa fer. En resposta, la direcció d'IU ha accelerat els contactes amb el sector crític d'IC per preparar la creació d'una nova formació política

La direcció d'IU ha accelerat els contactes amb el sector crític d'IC per intentar crear una nova formació política.

lleial ideològicament i orgànica als plantejaments de Julio Anguita.

Malgrat la distància territorial, el cas galleg és clau en aquesta crisi, entre altres coses perquè el que està passant avui a Galícia és, a ulls d'Iniciativa, tant per a

oficialistes com per a anguitistes, el que pot passar demà a Catalunya. A Galícia, Esquerda Unida-Esquerda Galega ha arribat a un acord amb el PSOE per concórrer junts a les eleccions autonòmiques que s'han de celebrar el proper mes d'octubre. La direcció estatal d'Izquierda Unida, amb Anguita al capdavant, ha desautoritzat l'acord i ha decidit presentar una llista electoral pròpia d'IU, que competirà amb la d'EU-EG. Els dirigents d'IC, que es veuen reflectits en el mirall galleg, s'han alineat clarament amb els dirigents d'Esquerda Galega, a qui donen suport públicament i s'enfronten per tant a la cúpula d'IU.

Iniciativa explicitarà encara més aquest suport amb dos actes conjunts amb Esquerda Galega que se celebren aquesta setmana, un a Catalunya, dijous, i un altre dissabte, a Galícia. La direcció estatal d'IU ha instat IC a retirar aquest suport i condiciona la reunió que han de celebrar a aquesta retirada.

De fet, el diàleg entre les dues formacions està interromput des del mes de febrer, malgrat la quinzena de cartes que, segons la direcció d'IC, ha enviat a Madrid sol·licitant una reunió bilateral. Izquierda Unida ha

respost amb el silenci o amb ajornaments diversos, fins que la setmana passada va acceptar de celebrar la trobada, però a condició que IC retiri el suport a EU-EG, una condició que la formació de Ribó no accepta i que per tant, deixa la convocatòria de la reunió en suspens.

Els dirigents d'Iniciativa es resisteixen, però, a donar per feta la ruptura i públicament mantenen que el seu referent estatal continua sent IU, malgrat que programàticament estiguin més propers a Nueva Izquierda, recentment exclosos per Anguita. Tot i que privadament admeten que el trencament és inevitable, aquesta prudència del discurs públic dels dirigents d'IC busca evitar que la fractura d'IU es repeteixi a Catalunya amb una escissió del sector anguitista, o que com a mínim, aquesta escissió sigui el més lleu possible. Però en aquest cas, la fractura també sembla inevitable.

La direcció estatal d'IU, que tants problemes d'agenda ha tingut per reunir-se amb la direcció d'IC, sí que ha trobat forat per reunir-se amb els crítics d'Iniciativa, agrupats en el Col·lectiu Roig-Verd-Violeta. El 3 de setembre, el número dos d'IU, Víctor Ríos, i el responsable d'Organització, Víctor Díaz Cardiel, es van reunir amb els principals responsables del Col·lectiu per coordinar l'estratègia que cal seguir a Catalunya. La voluntat d'IU és que l'endemà de la ruptura de relacions amb IC, es creï a Catalunya, seguint l'exemple gallec, una formació afí a les tesis i a l'estratègia que comanda Anguita.

Sucursal. Rafael Ribó ha reaccionat a aquesta reunió denunciant la voluntat dels dirigents d'IU d'exportar la crisi a Catalunya i de fomentar una dinàmica d'escissió al si d'IC amb l'objectiu de crear una nova força sucursal seva a partir del Col·lectiu Roig-Verd-Violeta, que Ribó qualifica de plataforma d'aterratge dels plantejaments anguitistes a Catalunya. Malgrat això, el

president d'Iniciativa ha reiterat en els darrers dies les crides al diàleg amb els crítics, liderats per Antoni Luchetti, Alfred Clemente i Ramon Luque.

La setmana passada, els representants d'aquest sector es van reunir amb Ribó i van negar que la seva intenció fos trencar Iniciativa, tot i que durant el mes d'agost havien fet declaracions amenaçant amb la creació d'una nova força política. En aquest sentit, després de la reunió, Luchetti va assegurar que la intenció del seu col·lectiu era conèixer "si la direcció d'IC és conscient que està a punt de provocar un trencament amb IU i les conseqüències que això pot comportar". Amb tot, també va advertir: "Si les coses porten al trencament, haurem de prendre decisions".

Víctor Ríos va rebutjar la petició dels crítics d'IC que la nova formació gaudís d'una sobirania similar a la d'IC.

ment, haurem de prendre decisions".

Formalment, el sector anguitista d'IC ha optat per no forçar la situació mentre no s'oficialitzi el trencament amb IU. L'estratègia dels crítics és quedar-se a IC i forçar el debat intern, ja que des del seu punt de vista, l'actual crisi no obeeix, com diu la direcció d'Iniciativa, a la voluntat d'IU d'exportar la crisi a Catalunya, sinó que el que es planteja és una discussió sobre dos models d'IC.

Els crítics justifiquen

la crisi actual assegurant que l'ha provocada l'actual direcció d'IC, perquè ha allunyat la formació d'aquells plantejaments fundacionals alineats amb l'esquerra transformadora. Els crítics acusen Ribó d'acostar-se excessivament als socialistes i retreuen concretament el suport d'Iniciativa a la reforma laboral, al pacte de les pensions, al procés de convergència europea i a l'actitud dialogant dels sindicats i demanen la retirada del suport a EU-EG, que són exactament les mateixes crítiques que fa la direcció estatal d'IU a IC.

La decisió dels crítics de no forçar de forma immediata una ruptura ha estat interpretada de forma diferent pels responsables d'Iniciativa. La direcció de la formació atribueix aquest refredament de l'estratègia del Col·lectiu a dos factors interns, que han afectat en els darrers dies la cohesió del sector anguitista.

El primer deriva de les discrepàncies que es van produir en la reunió del passat dia 3 entre la direcció estatal d'IU i alguns dirigents

Rafael Ribó i Julio Anguita tenen projectes cada vegada més diferents. Els crítics d'IC -igual que fa el líder d'IU amb els seus companys de Nueva Izquierda- acusen Ribó d'acostar-se excessivament als socialistes.

La calma balear

La tranquil·litat és la característica oficial d'Esquerra Unida a Balears. La formació liderada a les Illes per Eberhard Grosske no ha hagut de passar pels mals moments que caracteritzen aquesta formació en altres llocs. A Balears, Esquerra Unida no té cap símptoma, almenys de moment, que permeti pensar en crisis que portin a la segregació. A l'ajuntament de Calvià l'únic regidor que té Esquerra Unida, Anselmo Martín, va donar la majoria al PSOE perquè pogués seguir governant la batllessa Margarita Nájera. Tot i que hi hagué un cert suspens per veure si EU faria o no la famosa pinça amb el PP (únic partit a l'oposició), el fet és que EU va donar suport al PSOE. Aquest fet demostra que tot i que segurament EU de Balears no és diferent a la resta d'IU, sí que té uns comportaments diferents fruit de l'especial vida política illenca. Tant el coordinador general, Eberhard Grosske, com la majoria de la formació política (i CC OO també) són declaradament anguitistes, però intenten fugir com poden de qualsevol polèmica, ja que, a la vegada, EU de Balears ha tingut de sempre bones relacions amb Rafael Ribó i IC. De fet ha treballat conjuntament amb IC i amb EUPV dins una mena de front d'IU-IC dels Països Catalans, que s'ha traduït en diverses trobades i documents polítics. Aquesta doble circumstància –anguitisme d'una banda, i excel·lents relacions amb IU i EU-PV d'una altra– col·loquen actualment Grosske i EU de Balears en una situació incòmoda. **M. P.**

del Col·lectiu. Així, segons aquestes fonts, en aquella reunió la direcció d'IU va rebutjar el plantejament fet pel Col·lectiu Roig-Verd-Violeta, que la força escindida d'IC gaudís d'una sobirania similar a la que tenia Iniciativa fins ara. Aquest plantejament va ser rebutjat de pla per Víctor Ríos, que va transmetre la visió de la direcció estatal que es resumeix en la voluntat que "ara que comencem de nou, no permetrem excepcions", per evitar que es reproduïxin casos com els de Galícia o Catalunya. IU vol que les formacions afins estiguin plenament integrades dins la seva estructura orgànica, i no superin el grau de federació terri-

Alfred Clemente (esquerra) i Antoni Luchetti. Són els líders del sector crític d'IC, partidari d'Anguita.

Un document de la direcció del PCC proposa provocar un relleu de forces a IC "o esperar que les coses canviïn per la intervenció de Madrid."

torial. Tampoc va agradar gens a alguns membres del Col·lectiu que IU decidís unilateralment el passat mes de juliol registrar a Catalunya els noms d'Izquierda Unida de Catalunya i Izquierda Unida Catalana, sense informar-los prèviament.

El segon factor que deu haver retardat les intencions dels crítics és les diferències internes que hi ha al si del Col·lectiu Roig-Verd-Violeta sobre l'actual procés. En la darrera reunió plenària del Col·lectiu, diversos representants van expressar l'oposició al trencament d'Iniciativa, pel cost polític que això portaria. Alfred Clemente, un dels líders més destacats del sector crític, ha as-

segurat a EL TEMPS que és absolutament fals que hi hagi discrepàncies al si del Col·lectiu, però ha admès que "dins l'anàlisi de la realitat de la crisi, hi ha gent que pot tenir dubtes a l'hora de fer les coses". Clemente assegura que el Col·lectiu no vol el trencament i que és la direcció d'Iniciativa la que el busca amb una estratègia suïcida. Per a aquest dirigent anguitista, parlar de diferències entre les posicions del Col·lectiu i la cúpula d'IU a l'hora d'organitzar-se a Catalunya és pura especulació perquè "IU és la força més democràtica, més plural i més federal d'aquest país".

El desenllaç de la crisi té un calendari marcat que s'acaba el dia 27 de setembre, quan IU trenqui les relacions amb IC. Però la vertebració orgànica de l'anguitisme a Catalunya encara presenta alguns interrogants. No solament per les diferències que pugui haver al si del Col·lectiu Roig-Verd-Violeta, sinó també perquè Anguita compta per aquest projecte amb un segon peu, el Partit dels Comunistes de Catalunya (PCC), que forma part també de la coalició Iniciativa-Els Verds. L'acostament entre el PCC i IU s'ha consolidat en els darrers mesos, paral·lelament a la col·laboració que han engegat aquest partit i el PCE amb l'objectiu de refundar un partit comunista a Catalunya, un cop el PSUC va decidir per àmplia majoria dissoldre's al si d'Iniciativa. Aquesta complicitat s'ha fet encara més evident després que la direcció d'IC fes públic un document de la direcció del PCC datat el passat 9 de juny on es proposava com a objectiu ajudar a provocar un canvi de la correlació de forces intern al si d'Iniciativa "o esperar que les coses canviïn per la intervenció de Madrid". Malgrat aquesta sintonia, alguns dirigents del Col·lectiu recelen del PCC i Anguita haurà de tenir consolidada la seva pista d'aterratge a Catalunya.

Pere Martí